

Crne Gore i osam iz Makedonije. Osim ovog propusta držim da je velika šteta što plesovi nisu obrađeni Labanovom kinetografijom jer bi onda bili dostupni i širem krugu plesnih pedagoga i stručnjaka u svijetu.

Ivan Ivančan

MARTIN GYÖRGY, MAGYAR TANCTÍPUSOK ÉS TANCDIALEKTUSOK, Néptáncpedagógusok Kiskönyvtára, Népművelési Propaganda Iroda, Budapest b. g., 266 str. + 57 nepaginiranih strana s notnim primjerima. (Dodatni svesci: I. A NYUGATI DIALEKTUS TANCAI, b. g., 11 str. + 24 table s kinetogramima; II. A TISZAI DIALEKTUS TANCAI, 1971, 7 str. + 31 tabla s kinetogramima; III. AZ ERDÉLYI DIALEKTUS TANCAI, 1972, 4 str. + 32 table s kinetogramima.)

Ovo se najnovije djelo plodnog mađarskog etnokoreologa Martina Györgeya sastoji od četiri sveska.

Prvi svezak daje teoretske rasprave. U uvodu govori se o tome što čini dijalekat nekog plesa, koje su granice pojedinih dijalekata i koji su elementi poslužili autoru pri diobi plesova na dijalekte.

Martin György piše zatim o stilskim slojevima mađarskih plesova koje on dijeli na plesove starog i plesove novoga sloja posebno se osvrćući na djevojačka kola, plesove s oružjem, paštirske plesove, stare poskokne i parovne plesove, a među plesovima novoga stila na verbunk i čardaš.

Jedno poglavlje posvećeno je muzičkoj pratnji, njenom odnosu prema plesovima starog i novog stila te naročito onim plesovima koji su praćeni samo pjesmama. Autor daje i poseban popis tih pjesama.

Nakon toga govori se posebno o zapadnom ili dunavskom dijalektu, o srednjem ili dijalektu Potisja i istočnom ili erdeljskom, s naznakama raznih podgrupa odnosno varijeteta.

Prvi svezak završava kazalima i glazbenim primjerima.

Kod tri preostala sveska odijeljeno se daje građa za svaki od tri spomenuta dijalekta i to na način koji je već uobičajen u mađarskoj literaturi. Plesovi su poredani abecednim redom a podijeljeni ne po geografskoj rasprostranjenosti već prema tipovima. Svi plesovi obrađeni su Labanovom kinetografijom i to je još jedna kvaliteta ove zaista vrijedne publikacije.

Ivan Ivančan

NEXHAT AGOLLI, VALLE NGA RRETHI I LIBRAZHDIR, Sektori i muzikës dhe ikoreografisë, »Mihal Duri«, Tiranë 1972, 320 str.

Novo i opširno djelo albanskog etnokoreologa N. Agollija opisuje plesove okolice Librazhda. Štivo se može lako pratiti jer za sve teoretske probleme postoji opširan francuski rezime. Knjiga se sastoji od nekoliko dijelova. U prvom, uvodnom dijelu autor daje općenite napomene o folkloru Librazhda i okolice. Zatim daje općenite karakteristike ženskog i muškog plesanja s